

ridder, in de kerk van Wassenaar, en nog eene misse ter weeken van den doodslag, dien Giel van Craling dede en zijn erven mede belast heeft te laten doen" (de mis nl.), dan vermoed ik, dat er wel eenige grond bestaat om hem niet van alle schuld vrij te pleiten. Bij Wassenaar behoorden de Polanens te huis. Dat hij zich op Dirk van de Lecke, den man zijner nicht Gilia, zelf een Polanen, en op Arent van Duivenvoorde, evenals de Polanens uit den stam der Wassenaars, beroept, kan daarentegen vóór hem getuigen.

Heer Gillis van Cralingen behoorde onder de ridders, die den 15den Augustus 1416 de plechtige belofte aflegden, dat zij, na graaf Willems dood, zijn dochter Jacoba als landsvorstin zouden erkennen. Den 30sten Augustus van dat jaar werd hij, met menig ander edelman, naar Geertruidenberg ontboden, om met den graaf en den »daulphijn" naar Henegouwen te rijden; evenals de anderen ontving hij den 2den September tegenbevel en den last, om te Utrecht te komen, »te hulpen aldair dagvaart houden jegens de Gelderschen," en den 15den dier maand werd hij nogmaals opgeroepen naar Geertruidenberg, tot de voorgenomen reize naar Frankrijk (1). Men was niet gerust omtrent de plannen van den vernederden Heer van Arkel en omtrent de gezindheid van Gelderland, en de graaf had den raad en de hulp zijner edelen dringend noodig, ook in 't belang zijner jeugdige erfgename. Aanvankelijk bleef Heer Gillis haar na den dood haars vaders getrouw. Hij wordt genoemd onder de edelen, die 31 Mei 1418 naar den Haag ontboden werden, om den tocht tegen 't weerspannig Dordrecht te beramen (2) en

---

(1) Kronijk van het Historisch Genootschap, 1852, bl. 223, 224, 225.

(2). Kronijk van het Historisch Genootschap, 1852, bl. 413.